

Susanne Boëtius

Psykolog-klummen

KYS – knus og kram

Henover sommeren er det blevet debatteret i pressen om pædagoger må kysse børn i institutionen. Skriverierne blev udløst af, at en børnehavepædagog havde spurgt en forældre om hun havde noget imod at pædagogen kysse hendes barn. Forælderen var blevet forundret over spørgsmålet og det fik hende til at skrive et indlæg i dagspressen. Det satte så meget gang i debatten, at TV-journalister lavede interviews med forældre i den bedste sendetid. De spurgte forældre om deres holdning til at børn bliver kysset af pædagogerne i institutionen. Det var ikke et endtydigt billede der tegnede sig. Nogle synes det var helt i orden, andre var i mod og mente det burde forbydes.

De forældre som argumenterede for og syntes, at det var i orden at pædagogerne kysse børnene, opfattede det som en del af den omsorg pædagogerne giver børn. Nogle forældre udtalte, at de syntes der burde være et påbud om at pædagogerne skal kysse børnene, når de trøster eller lignende. Andre forældre sagde, at de ville blive glade for at se en pædagog give deres barn den omsorg.

Blandt de forældre, som var imod kysseriet, var der nogle som fandt det grænseoverskridende og pointerede, at det ikke måtte være på munden. Andre mente at det helt skulle forbydes. Der kom mange aspekter på banen, blandt andet smittefare. Flere udtalte, at de var forargede over at pædagoger kunne finde på at gøre den slags.

BUPL gik ind i debatten og udtalte, at det er vigtigt at personale og forældre diskuterer, hvilken holdning institutionen skal have omkring kys mellem pædagog og børn, og eventuelt lave nogle retningslinjer. Det kom frem, at der allerede var blevet lavet en kyssepolitik i nogle institutioner.

Det kan være en ide at diskutere det i institutionen, men det kan være vanskeligt at lave regler for det. I nogle familier er det naturligt at give hinanden kys og kram, og i andre familier er det ikke noget der sker. På samme måde kan der være pædagoger, for hvem det er en naturlig måde at omgås hinanden og vise omsorg. For andre pædagoger vil det være grænseoverskridende at vise omsorg på den

måde. Det, der kan føles rigtigt for den ene, kan føles helt forkert for den anden.

Det fik mig til at tænke på, at i de mange år, hvor jeg som psykolog er kommet i institutioner for børn i alderen 0-6 år som psykolog, har jeg ikke set ret meget kysseri blandt pædagoger og børn. Når jeg har set en pædagog kysse et barn, har det været i forbindelse med at et barn skulle have ekstra omsorg, enten fordi det havde slået sig eller var ked af det af en eller anden grund. Barnet har typisk fået et kys på håret og det har for pædagogen været en måde at anerkende og trøste barnet på. Jeg har ikke set pædagoger kysse børn på munden, men jeg har set børn, der gerne ville kysse pædagogerne på munden, hvor pædagogen har responderet med et kram eller et knus.

Min erfaring er, at professionelle pædagoger er gode til at læse børnene og yde omsorg i overensstemmelse med de regler eller politikker, som der aftales i en institution. Det er dog vigtigt at huske, at det kan forstyrre autenticiteten i det pædagogiske arbejde.